

వీర శుక్ర

- వి.యస్.రావు

“నమస్తే, మిస్టర్ టెంపో! దయచేయండి!” కుర్చీలోంచి లేస్తూ ఆహ్వానించాడు గుప్తా; తీవిగా వస్తున్న డిటెక్టివ్ టెంపోని చూస్తూ.

“నమస్తే...” డిటెక్టివ్ టెంపో చిరునవ్వుతో అంటూ, నీరసంగా సోఫాలో కూలబడిన వరహాల గుప్తాను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

గుప్తా మౌనంగా టెంపోకి సోఫా చూపించాడు. డాక్టర్ని పిలవబోయి, పొరపాటుగా తనను పిలిచాడా గుప్తా? అనుకుంటూ కూచున్నాడు డిటెక్టివ్ టెంపో.

“నీరసంగా ఉన్నారు?”

టెంపో ప్రశ్న విని, పొగ ఊదే గొట్టంలా చప్పుడు చేస్తూ నిట్టూర్చాడు; గుప్తా.

“రాత్రి నుంచీ పచ్చి మంచినీళ్ళు ముట్టలేదు! కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి; వొళ్ళు తూలుతోంది....” గుప్తా నీరసంగా అన్నాడు.

“డాక్టర్ని పిలవక పోయారా?”

“ఈ రోగానికి మందు డాక్టర్లివ్వలేదు! మీరివ్వాల్సిందే!” గుప్తా బలవంతంగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

“ఘోరం జరిగిపోయింది, టెంపో గారూ?”

“ఎన్ని నగలు? ఎంత నష్టం?” డిటెక్టివ్ టెంపో అడిగాడు.

“టెంపో గారూ!” గుప్తా ఆశ్చర్యంతో అన్నాడు. “జరిగిందంతా అతి రహస్యంగా వుంచాం! ఎలా కనిపెట్టారు!”

డిటెక్టివ్ టెంపో సిగరెట్ ముట్టించి, పొగ ఊది, చిరునవ్వు నవ్వుతూ చూశాడు.

“మీరు సిటీలో ఫేమస్ జ్యూయలర్స్! మీ దృష్టిలో ‘ఘోరం’ అంటే ఏమిటో ఊహించడం కష్టం కాదు! విషయం చెప్పండి!”

“మీ తర్కం దాదాపు నిజమే! పోయింది నగ కాదు; నగదూ కాదు!” గుప్తా విచారంగా అన్నాడు. “ఇవాళ లక్షలూ, రేపు కోట్లూ విలువచేసే రేర్ డైమండ్! ఆ డైమండ్ ఎక్కడుందో కనిపెట్టండి; అమ్మకానికి పెట్టించింది, ధర నిర్ణయించింది, ముగ్గురు పార్టనర్స్ నీ వొప్పించింది నేనే! చివరికి నిన్న అమ్మిన సొంతదారుకి సొమ్ము చెల్లించి ఆ సరుకును స్వాధీనం చేసుకుంది, జాగ్రత్తగా దాచింది నేనే!”

“అంటే దాని జవాబుదారీ పూర్తిగా మీదే అన్నమాట!” డిటెక్టివ్ టెంపో సాలోచనగా అన్నాడు.

“ఉన్నమాట కూడా అదే! నా ఇంట్లో, నా గదిలో

- ఆ టేబుల్ మీద నుంచీ అది అకస్మాత్తుగా అంతర్భాగం పోయింది!” గుప్తా వివరిస్తూ అన్నాడు.

“నేపాల్ నుంచీ వచ్చిన వ్యక్తికి డబ్బు చెల్లించి, డైమండ్ ని అదిగో, ఆ సేఫ్ లో సేఫ్ గా దాచాను. చారి, భిక్షపతి, అగర్ వాల్ - ఈ ముగ్గురికీ ఫోన్ చేసి చెప్పాను. ఆ ముగ్గురూ నా పార్టనర్స్. రాత్రి ఎనిమిదింటికి అందరం యిలా గదిలో - అదిగో ఆ టేబుల్ చుట్టూవున్న కుర్చీల్లో కూచున్నాం. వాళ్ళకి చూపించడం కోసం డైమండ్ ని ఇనప్పెట్టలోంచి తీశాను. చిన్నబాక్సు తెరిచి, టేబుల్ మీద పెట్టాను. సాధారణంగా రత్నపరీక్ష చేసే సమయాల్లో టేబుల్ లాంప్ ని వెలిగించడానికి స్విచ్ నొక్కాను. టేబుల్ లైట్ వెలగడానికి బదులు గదిలోని లైట్లన్నీ ఆరిపోయాయి! కటిక చీకట్లో కాసేపు కంగారుపడిపోయాం! కొవ్వొత్తుల కోసం ఎవరో అరిచారు. నౌఖరు లింగయ్య కొవ్వొత్తులు తెచ్చాడు. కొవ్వొత్తులు వెలిగించి చూసే సరికి - డైమండ్ మాయమైంది....”

“ఇదంతా జరిగిన సమయంలో గదిలో ఎవరెవరున్నారు చెప్పండి!”

“చారి, భిక్షపతి, అగర్ వాల్, నేనూ - అంతే! నేపాల్ డైమండ్ వ్యవహారం టాప్ సీక్రెట్! అమ్మిన నేపాలీకి, మా నలుగురికీ తప్పా - మరెవ్వరికీ - చివరికి నా భార్యకు కూడా తెలీదు! అది సీక్రెట్ డీల్! అందుకే పోలీసులకి చెప్పే అవకాశం లేక, మిమ్మల్ని

ఆశ్రయించాను!”

“మిస్టర్ గుప్తా! మీ ఇంట్లో ఎవరెవరున్నారు!”
టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“నేనూ, మా ఆవిడా, వంట మనిషి, నౌఖరూ,
రాత్రీ పగలూ ఇంట్లో వుండే వాళ్ళు మేమే! డ్రైవర్
పనవగానే వెళ్ళిపోతాడు”.

“లైట్స్ ఎందుకు ఆరిపోయాయో చెక్ చేయిం
చారా?”

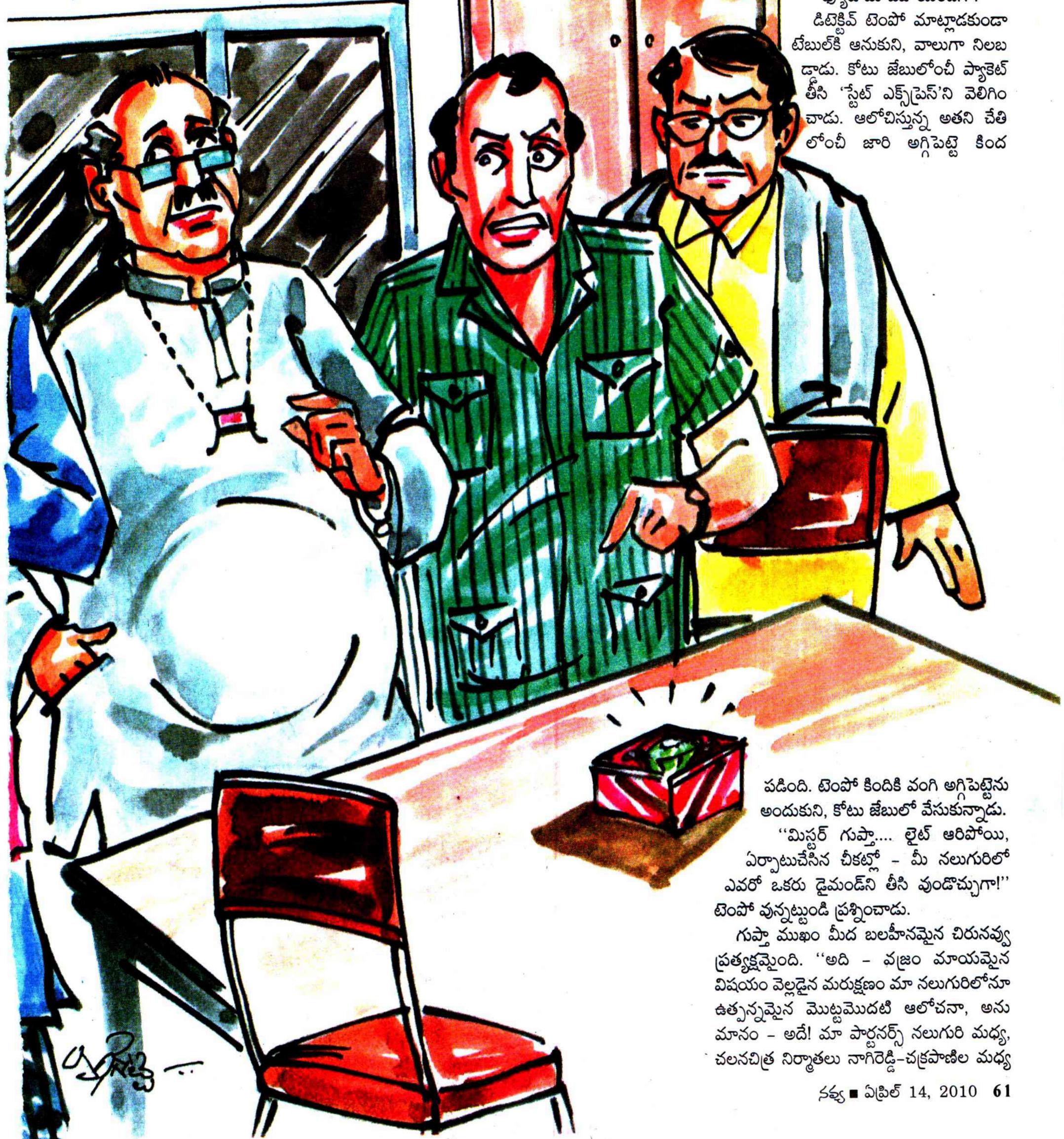
“చేయించాను. ఈ గది, పక్కనున్న బెడ్రూమ్,

చివరున్న స్టోర్ రూం - ఇవన్నీ ఒకే సర్క్యూట్లో
వున్నాయి. మెట్ల కింది ఫ్యూజ్ బాక్కుంది. ఈ
సర్క్యూట్కి సంబంధించిన ఫ్యూజ్ వైర్ మాడిపోయి
వుంది. లైట్లు ఆరి పోవడానికి కారణం ఆ ఫ్యూజ్
పోవడమే అన్నాడు ఎలక్ట్రిషియన్..”

డిటెక్టివ్ టెంపో సోఫాలోంచి లేచి, ఏదో ఆలో
చిస్తూ గదంతా కలియ తిరుగుతున్నాడు. గుప్తా
తల టెంపో ఎటు తిరిగితే అటు తిరుగుతోంది. డిటె
క్టివ్ టెంపో టేబుల్ వద్ద ఆగి, టేబుల్ లైట్ ని చూస్తూ
వుండి పోయాడు. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి గుప్తా
వైపు చూశాడు. “మిస్టర్ గుప్తా! షార్ట్
సర్క్యూట్ వల్ల టేబుల్ లైట్ ఆరిపో
యింది. షార్ట్ సర్క్యూట్ ఎందు
కైంది?”

“ఫ్యూజ్ మాడిపోయిందిగా!”

డిటెక్టివ్ టెంపో మాట్లాడకుండా
టేబుల్ కి ఆనుకుని, వాలుగా నిలబ
డాడు. కోటు జేబులోంచి ప్యాకెట్
తీసి ‘స్టేట్ ఎక్స్ ప్రెస్’ ని వెలిగిం
చాడు. ఆలోచిస్తున్న అతని చేతి
లోంచి జారి అగ్గిపెట్టె కింద

పడింది. టెంపో కిందికి వంగి అగ్గిపెట్టెను
అందుకుని, కోటు జేబులో వేసుకున్నాడు.

“మిస్టర్ గుప్తా.... లైట్ ఆరిపోయి,
ఏర్పాటుచేసిన చీకట్లో - మీ నలుగురిలో
ఎవరో ఒకరు డైమండ్ ని తీసి వుండొచ్చుగా!”
టెంపో వున్నట్టుండి ప్రశ్నించాడు.

గుప్తా ముఖం మీద బలహీనమైన చిరునవ్వు
ప్రత్యక్షమైంది. “అది - వజ్రం మాయమైన
విషయం వెల్లడైన మరుక్షణం మా నలుగురిలోనూ
ఉత్పన్నమైన మొట్టమొదటి ఆలోచనా, అను
మానం - అదే! మా పార్లనర్స్ నలుగురి మధ్య,
చలనచిత్ర నిర్మాతలు నాగిరెడ్డి-చక్రపాణిల మధ్య

వున్నంత అవగాహన, విశ్వాసం వున్నాయి. ఒకరి ముగ్గురు చొప్పున, నలుగుర్ని నలుగురు - క్షుణ్ణంగా సోదా చేసేసుకున్నాం! కాజేసిన వజ్రాల్ని దొంగలు ఎక్కడ, ఎలా దాచుకుంటారో మాకు బాగా తెలుసు! దుస్తుల్లో, దుస్తులు తీసిపారేసి, శరీరావయవ భాగాల్లో చక్కగా వెతికాం!”

“మీ నలుగురూ వజ్రాల్ని కాజేయలేదు! గదిలోకి ఇంకెవరూ రాలేదు! డైమండ్ కరిగి గాలిలో కలిసిపోయిందా?” డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“అది ఏమైందో కనిపెట్టడానికే మీ సహాయం అడుగుతున్నాను!”

“మిస్టర్ గుప్తా! నేను మీ వంట మనిషిని, నౌఖర్ని, డ్రైవర్ని ప్రశ్నించాలి... ఏకాంతంలో?” డిటెక్టివ్ టెంపో సాలోచనగా అన్నాడు.

“నా డ్రాయింగ్ రూంలోకి ఒక్కొక్కరే వచ్చే ఏర్పాటుచేస్తాను” అంటూ గుప్తా పైకి లేచాడు.

డిటెక్టివ్ టెంపో తన గదిలో పచార్లు చేస్తున్నాడు. అతని బుర్రలో ఆలోచనలు గందరగోళంగా సాగుతున్నాయి...

గుప్తా, చారీ, భిక్షపతి, అగర్వాల్ - పార్టనర్స్ నలుగురూ మంచివాళ్ళే! నేపాల్ డైమండ్ని ఆ నలుగురూ కాజేయలేదు! గదిలో వాళ్ళు తప్పా, ఇతర వరూ లేరు! ఎవ్వరూ రాలేదు! లైట్లు ఆరిపోయేక, కొవ్వొత్తులు తీసుకు రమ్మన్న కేక విని నౌకరోచ్చాడు గదిలోకి! అయితే నౌఖరు గుమ్మం దగ్గరే నిలుచుని కొవ్వొత్తుల్ని అగర్వాల్కి అందించాడు. అందించిన వెంటనే గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు?

అంటే నౌఖరు లింగయ్య డైమండ్ని తీసుకోలేదు!

నౌఖరు కాకుండా మరెవరూ గదిలోకి రాలేదు... ఎవరేనా వస్తేగానీ, తీసుకుంటే గానీ - డైమండ్ మాయం కాదు!

డిటెక్టివ్ టెంపో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ జేబులోంచి సిగరెట్ పెట్టె తీశాడు. సిగరెట్ని ఇవతలికి లాగి, టిప్ని పెట్టెమీద కొట్టుతూ వుండిపోయాడు. ఆలోచన అతడి కనుబొమ్మల్ని మధ్యలో కలిపింది.

గదిలోపలికి ఎవరో - అయిదో వ్యక్తి వస్తేగానీ, డైమండ్ మాయం కాదు...

గదిలోంచి ఎవరో - అయిదో వ్యక్తి బైటికి వెళ్ళే?!

డిటెక్టివ్ టెంపో ఆలోచనలో కూరుకుపోతూ కళ్ళు చిట్టించాడు. డైమండ్ని గదిలోనికి వచ్చిన వ్యక్తే కాజేయగలడా? గదిలోంచి బైటికి వెళ్ళే వ్యక్తి కాజేయలేడా? ఎందుకు కాజేయలేడు? కాజేయగలడు!

ఆలోచన సరైన మార్గంలో పడ్డందుకు లోపల్లోపలే నవ్వు కుంటూ, అగ్గిపెట్టె కోసం కోటు జేబులో చెయ్యిపెట్టాడు టెంపో. వేళ్ళకి, అగ్గిపెట్టెతో బాటు - చల్లగా, గుండ్రంగా ఏదో తగు ల్తోంది. టెంపో చెయ్యి ఇవతలికి వచ్చింది. అరచేతిలో ప్రత్యక్షమైన ‘రాగి కానీ’ని ఆశ్చర్యంగా చూశాడతను. గుప్తా గదిలో టేబుల్ దగ్గరగా పడి, తనకి కనిపించిన కానీ! దాని గురించి మరిచే పోయాడు తను, వేరే ఆలోచనల్లో! నేలమీద పడి వున్న కానీని చూసి, కావాలని అగ్గిపెట్టెను దానిమీదికి జారవిడిచి, అగ్గిపెట్టెతో బాటు జేబులో పడేసుకున్నాడు తను, ఆ పాత నాణేన్ని!

డిటెక్టివ్ టెంపో ఆవేశంతో సిగరెట్ వెలిగించాడు. టేబుల్ వెనకున్న రోటేటింగ్ చెయిర్లో కూచుని, ‘బొమ్మా, బొరుసు’ అనుకుంటూ ‘రాగి కానీ’ని బొటనవేలితో ఎగజిమ్మాడు. పల్లీలుకొడుతూ కిందికి దూసు కొస్తున్న నాణేన్ని టెంపో అరచెయ్యి

ఆపింది. బొమ్మ! బ్రిటిష్ చక్రవర్తి తల. కనిపించేలా నాణేన్నా టేబుల్ మీద పెట్టి, రిసీవర్ అందుకుని ఒక నంబర్ డయల్ చేశాడు, టెంపో.

“నిన్న, నేడు, రేపు” దినపత్రిక సంపాదకుడు సత్యమూర్తి..” అవతలి కంఠం మెల్లగా అంది.

“సత్యం... టెంపో!”

“నమస్తే బాస్! అట్ యువర్ సర్వీస్! ఏం కావాలి?”

“బలే పసిగట్టావే! ఈ ఏడాది ప్రారంభంలో అనుకుంటాను. ఆదివారం అనుబంధంలో ఒక ఆర్టికల్ - ఫోటోలతో సహా వేశావు... కాప్షన్ ‘పాత నాణేల పాదుషా’ అనుకుంటాను..”

“ఔను... పాత నాణేలు కావాలా?” సత్యమూర్తి అడ్డు తగిలాడు.

“పాదుషా వివరాలు కావాలి! ఊరు, పేరూ, వృత్తి ఉద్యోగం...”

“అయిదు నిమిషాలిస్తావా?”

“ఇచ్చేశాను!” అంటూ టెంపో రిసీవర్ని పడేశాడు. అతని చూపుని అయస్కాంతంలా లాగుతోంది పాతనాణెం.... 1956 తర్వాత - చెలామణి చెల్లిపోయిన కానీ! ‘అణా’ అదే నాణెంలో నాలుగో వంతు! రూపాయిలో అరవై నాలుగో వంతు!

డిటెక్టివ్ టెంపో ఆలోచనల్ని తెంచేస్తూ ఫోన్ రింగైంది.

“యస్!” అన్నాడు టెంపో, రిసీవర్ని చెవికి ఆనించి.

“బాసూ... సత్యమూర్తిని... ‘పాత నాణేల పాదుషా’ ఊరు-ఇదే. పేరు..” సత్యమూర్తి చకచకా అప్పజెప్పన్నాడు. టెంపో ఆశ్చర్యంతో వినసాగేడు.

“ఆ వ్యక్తి ఫోన్నంబరుందా?” అంతా విన్న డిటెక్టివ్ టెంపో ప్రశ్నించాడు.

“ఉందిగా! పాత నాణేలు అమ్మదలచిన వాళ్ళకి తన నంబరు ఇచ్చారుగా! రాసుకుంటావా?” సత్యమూర్తి అడిగాడు.

“బుర్రలో రాసుకుంటాను; చెప్పు!”

సత్యమూర్తి మొబైల్ నంబరు చెప్పాడు. డిటెక్టివ్ టెంపో బుర్రలో రాసుకున్నాడు. ఆలోచిస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు. ‘నిన్న-నేడు-రేపు’ దిన పత్రిక ఆదివారం అనుబంధంలో ఎప్పుడో చూసిన పాత నాణేల పాదుషా ముఖం గుర్తొస్తోంది టెంపోకి.

డిటెక్టివ్ టెంపో సాలోచనగా జేబులోంచి మొబైల్ చేసి, డయల్ చేశాడు.

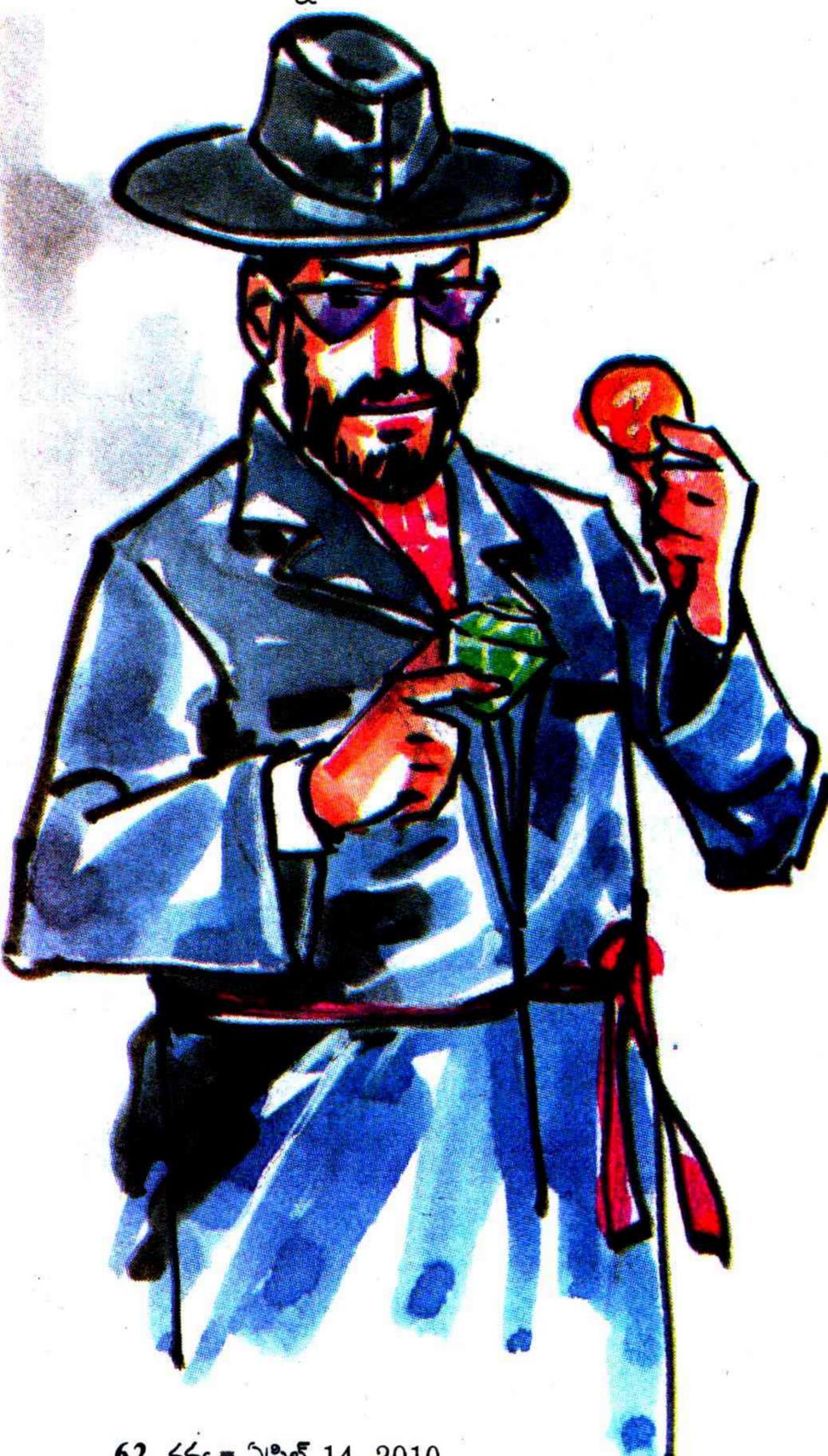
“క్రైమ్ బ్రాంచ్ - ఇన్స్పెక్టర్ పృథ్వీరావ్!” అంది అవతలికంఠం, టెంపో చెవిలో.

“పృథ్వీ! అరెంటుగా చిన్నసాయం కావాలి... ఒక మొబైల్ నంబరిస్తాను. నిన్న రాత్రి ఎనిమిదింటి దాకా ఆ నంబరుకి ఏయే నంబర్లనుండి కాల్స్ వచ్చాయో! ఆ వ్యక్తులెవరో కావాలి!”

“గురూ! గడ్డి వాములో సూదిని వెదకమంటున్నావ్!”

“సూదిని వెతకమని ఎవర్ని అడుగుతున్నానో తెల్పా?” టెంపో నవ్వాడు.

“ఎవర్ని?” నవ్వుతో శృతి కలుపుతూ అడిగాడు

పుట్టిరావ్.

“సూదంటు రాయిని!”

“మిస్టర్ గుప్తా!” మొబైల్లోకి అన్నాడు టెంపో.
“యస్..”

“టెంపో స్పీకింగ్... మీ డైమండ్ దొంగ దొరి
కాడు..”

“వాట్?! నిజంగా?!” గుప్తా అరిచాడు.
“ఎవడు? ఎవడు వాడు? టెంపో గారూ?”

“రాత్రి ఏడున్నరకి అక్కడికొస్తాను. అప్పుడు
చెప్తాను! మీ భాగస్వాములు ముగ్గురూ ఏడు
యాభైకి మీ గదిలో హాజరుకావాలి...”

“మిస్టర్ టెంపో... వాళ్ళెందుకు?”

“సారీ. మీరు వేసే యే ప్రశ్నకీ ఇప్పుడు సమా
ధానం చెప్పను!” టెంపో సీరియస్గా అన్నాడు. ఈ
రాత్రి కార్యక్రమం గురించి మీ పార్ట్నర్స్కి
స్వయంగా నేనే చెప్తాను. వాళ్ళ మొబైల్ ఫోన్ల
నంబర్లివ్వండి!”

“చారి నంబరు రాసుకోండి..” అంటూ
చెప్పడం ప్రారంభించాడు గుప్తా.

“మిస్టర్ చారీ... డిటికీవ్ టెంపోని మాట్లాడుతు
న్నాను. వజ్రాన్నీ, దొంగనీ వెతికి పట్టుకునే పని
నాకు అప్పగించారు మీ పార్ట్నర్....”

“యస్ మిస్టర్ టెంపో! గుప్తా చెప్పాడు!” అటు
వైపునుంచి చారి ఉషారుగా అన్నాడు.

“దొంగ దొరికాడు! రాత్రి ఏడు యాభైకి మనం
దరం గుప్తాగారి గదిలో సమావేశమవుతున్నాం.
ఆలస్యంగా వచ్చినా, అస్సలు రాకపోయినా దొంగ
ఎవరో, దొంగిలించబడిన వస్తువు ఎక్కడుందో
చెప్పను!”

“మిస్టర్ టెంపో! దొంగ ఎవడు?”

“ఏడు యాభై! గుప్తా గారి గది!” అంటూ స్విచ్
ఆఫ్ చేశాడు టెంపో.

భిక్షపతికీ, అగర్వాల్కీ అలాగే శుభవార్త అందచే
శాడు టెంపో.

టెంపో రెండు సోఫాల్లో కూచున్న పార్ట్నర్స్
నలుగుర్నీ డిటికీవ్ టెంపో కలియజూశాడు.
అందరి మొహాల్లోనూ ఉత్కంఠ ప్రతిఫలిస్తోంది.

“జెంటిల్మెన్! అమూల్యమైన నేపాలీ డైమం
డ్ని కాజేసిన దొంగని నేను కనిపెట్టేశానని చెప్పడా
నికి ఆనందిస్తున్నాను. విచిత్రమైన విషయం ఏమి
టంటే, ఆ వజ్రం దొంగ ఈ ఇంట్లోనే వున్నాడు!
దొంగతనం జరగకుండా వుండి వుంటే, నా జోక్యం
లేకుండా వుండి వుంటే - యీ సంఘటన పోలీ
సుల దాకా వెళ్ళేది కాదు! నా మిత్రుడు క్రైం బ్రాంచ్
ఇన్స్పెక్టర్ పుట్టిరావ్ దొంగని కస్టడీలోకి తీసుకోడా
నికి రెడీగా వున్నాడు.

“ఇంతకీ దొంగ..” గుప్తా ప్రారంభించాడు.

“ఎవరో చెప్పేముందు ఒక చిన్నప్రయోగం
చేస్తున్నాను. మీరు నలుగురూ - ఆ టేబుల్
చుట్టూ, నిన్న రాత్రి ఏయే కుర్చీల్లో, ఏ వరసలో

కూచున్నారో అలాగే కూచోండి!” టెంపో నలుగుర్నీ
చూస్తూ అన్నాడు.

ఆశ్చర్యానికి పట్టిన అద్దాల్లా వున్న కళ్ళతో
టెంపోని చూస్తూ నలుగురూ కుర్చీల్లో కూచు
న్నారు. ‘ఇప్పుడేం చేయాలి?’ అన్నట్టు నలుగురూ
టెంపో వైపు చూశారు.

“గుప్తా గారూ! నిన్న వజ్రం వున్న చిన్న బాక్సుని
ఇనప్పెట్టెలోంచి తీసి, టేబుల్ మీద పెట్టారు...”

“అవును...”

“ఇప్పుడు అలాగే - వజ్రం లేని ఖాళీ బాక్సు
ఇనప్పెట్టెలోంచి తీసి, టేబుల్ మీద పెట్టండి!”

“మిస్టర్ టెంపో... వృధా కాలయాపన దేనికి?
దొంగ ఎవరో...”

“మిస్టర్ గుప్తా! డూ యాజైసే! నోరు తెరవ
కండి! ఇనప్పెట్టె తెరవండి!” టెంపో గద్దించినట్టు
అన్నాడు.

గుప్తా లేచి, ఇనప్పెట్టె తెరిచి, చిన్నబాక్సుని
టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

“బాక్సునీ పెట్టక - నిన్న - టేబుల్ లైట్
స్విచ్చాన్ చేశారు. అవునా?”

“ఔను...”

“ఇప్పుడూ అదే చేయండి! స్విచ్చాన్ ద టేబుల్
లైట్!”

కొద్దిగా వణుకుతన్న చేత్తో గుప్తా స్విచ్
నొక్కాడు. తటాలున గదిలోని లైట్లన్నీ ఆరిపో
యాయి! ఆ అదనుకోసం చూస్తున్న దానిలాగా
కారు చీకటి గదిలో అలముకుంది. ఆశ్చర్యాన్ని
వ్యక్తం చేస్తున్న నలుగురి నోళ్ళనీ టెంపో కంఠం
నొక్కేసింది. “నిన్న కొవ్వొత్తుల కోసం కేకవేసిన వ్యక్తి
ఎవరు, గుప్తా గారూ?”

“...అగర్వాల్ జీ అనుకుంటాను”.

“అగర్వాల్జీ! నిన్నటిలాగే కొవ్వొత్తుల కోసం
అరవండి, ప్లీజీ!” టెంపో అన్నాడు.

అగర్వాల్ కీచుగొంతక చీకట్లో ప్రతిధ్వనించింది.
“ఎవరు? ఎవరక్కడ? కొవ్వొత్తులు తీసుకురండి!
అరైంటి!”

తలుపు తెరిచిన చప్పుడైంది. నౌఖరు లింగయ్య
గుమ్మంలో నీడలా నిలుచున్నాడు.

“జెంటిల్మెన్! కంగారుపడకండి! కొవ్వొత్తుల్ని
నేను వెలిగిస్తాను!” అన్నాడు టెంపో నౌఖరు వైపు
అడుగులేస్తూ.

టెంపో కోటు జేబులోంచి అగ్గిపెట్టె తీశాడు.
అతని బొటన వేలు అగ్గిపెట్టె సారుగును నెట్టింది.
సారుగు పెట్టెలోంచి జారి, కిందపడిపోతూ
చిన్నగా చప్పుడు చేసింది.

“సారీ... ఒక్క క్షణం... పుల్లలన్నీ కిందపడిపో
యాయి...” అంటూ టెంపో కింద కూచుని అర
చేత్తో తడిమాడు. ఒక పుల్లను తీసుకుని గీచి,
మెల్లగా లేచాడు. అర చెయ్యి అడ్డు పెట్టుకుని, అగ్గి
పుల్ల మంటను కాపాడుతూ నౌఖరు దగ్గరగా నడి
చాడు. కాసేపట్లో రెండు కొవ్వొత్తుల జంట వెలుగు
చీకటితో యుద్ధం చేయడం ప్రారంభించింది.

నౌఖరు చేతుల్లోంచి కొవ్వొత్తుల్ని అందుకుని

వ్యక్తిగత జీవితం ఉండదా?

సినీ విమర్శకులకి గ్లామర్ కి, సెక్సీకి తేడా
లేకుండా పోతోందంటూ కమల్ హాసన్
కుమార్తె శృతి హాసన్ తన అక్కసంతా వెళ్ళగ
క్కుతోంది. “ఈ ఫీల్డ్ లో గ్లామర్ గా కనిపిం
చడం తప్పనిసరి, దానికి కూడా పెడార్థాలు
తీస్తే ఎలా” అంటూ శృతి ఆవేదన వ్యక్తం
చేస్తోంది. “ఏ హీరోతో కాస్త నవ్వుతూ మాట్లా
డినా, అతగాడితో కలిసి నైట్ పార్టీలకు వెళ్ళినా
వెంటనే సంబంధాలు అంటగడుతున్నారు.
హీరోయిన్లకు వ్యక్తిగత జీవితం ఉండనక్క
ర్లేదా?” అంటూ ఆవేశంగా ప్రశ్నిస్తోంది. శృతి
హాసన్ ఆవేదన అర్థం లేనిదనీ, ‘గుమ్మడికా
యల దొంగ ఎవరంటే భుజాలు తడుముకొ
న్నట్లుండని’ పలువురు అంటున్నారు.

టెంపో టేబిల్ వైపు నడిచాడు. కొవ్వొత్తుల్ని టేబుల్
మధ్యలో నిలబెట్టాడు. మరుక్షణం అందరి కళ్ళు
జిగిల్ మన్నాయి! బాక్స్ లో ధగధగమెరుస్తూ
వెలుగు కిరణాల్ని వెదజల్లు తోంది వజ్రం!

“వజ్రం!!” నాలుగు కంఠాలు ఒకేసారి అరిచాయి.

“మిస్టర్ గుప్తా, చీకట్లో అంతరానమైన నేపాలీ
వజ్రం చీకట్లోనే ప్రత్యక్షమైంది! తీసి జ్రాగత్త
చేయండి!” టెంపో నవ్వుతూ అన్నాడు.

“టెంపో గారూ! మీకు శతకోటి ధన్యవాదాలు!”
గుప్తా ఆవేశంగా అన్నాడు.

“యస్! మన కంపెనీ తరఫున టెంపోగారికి లక్ష
రూపాయల పారితోషికం ఇద్దాం!” అగర్వాల్ ప్రతి
పాదించాడు.

“యస్! ఇద్దాం!” చారీ, భిక్షపతి ఏకకంఠంతో
అన్నారు.

“థాంక్యూ!” టెంపో నవ్వాడు.

“టెంపోగారూ... ఇంతకూ దొంగ ఎవరో, ఎలా
కనిపెట్టారో...”

టెంపో చిన్నగా నవ్వాడు. “దొంగ - మీ నలు
గురిలోనే ఉన్నాడు. ఆ దొంగకి ఒక తోడు దొంగ
కూడా వున్నాడు. చెప్పమంటారా?”

“మా నలుగురిలో ఒకడు వజ్రాన్ని కాజేశాడ

